

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Ο ταλαντούχος κύριος Στάνκογλου

συνέχεια από τη σελ. 1 >>

■ **Μετά τον «Προμηθέα Δεσμώτη» και τις «Αγριες μέλισσες», αποφάσισες να ντυθείς καουμπόι...**

Ούτως ή άλλως, μου αρέσουν οι αλλαγές. Κάθε φορά η επιλογή του έργου και η επιλογή των συνεργατών έχουν να κάνουν με το αν μπορώ και πόσο μπορώ να είμαι διαφορετικός από αυτό που έκανα πριν. Η αλήθεια είναι ότι στον «Killer Joe», μετά τον Προμηθέα, μετά τον Γιούγκερμαν, που θα χαρακτήριζα έναν άλλο Ρώσο καουμπόι, βρήκα αυτό ακριβώς: έναν ρόλο κόντρα σε ό,τι έχω κάνει μέχρι τώρα.

■ **Σου αρέσει να ηγαινείς κόντρα στο κύμα;**

Μου αρέσει, γιατί με αυτόν τον τρόπο μπορείς να κάνεις ένα βήμα παραπάνω στην τέχνη σου, στο να μην επαναπαύεσαι στις ευκολίες σου και σε αυτά που ξέρεις και γι' αυτό τον λόγο έχω κινηθεί μέσα σε αυτά τα χρόνια με τον τρόπο που έχω κινηθεί. Έχω περάσει από ομάδες, έχω περάσει από πράγματα, αλλά πάντα ήθελα να φεύγω, να γνωρίζω καινούργιους ανθρώπους, νέους δημιουργούς, και νομίζω ότι το έχω καταφέρει αυτό. Είναι κάτι το

δύσκολο, πατίνια στο κέντρο της Αθήνας, ταινίες στον κινηματογράφο, πολλά θεατρικά - και όχι μόνο παιδικά. Τα τελευταία δύο χρόνια προσπάθησα να μην κλείσω τα παιδιά στο σπίτι, ήμασταν συνέχεια στο Φιλοπάππου, στο Θησείο.

■ **Τους αρέσει το επάγγελμά σου;**

Τους αρέσει πάρα πολύ. Η κόρη μου έχει περάσει στο Μουσικό Γυμνάσιο στην Ακαδημία Πλάτωνος. Είχε περάσει και στο Πρότυπο, αλλά επέλεξε να πάει στο Μουσικό και, βέβαια, δεν της χαλάσαμε χατίρι. Παίζει τσέλο εδώ και επτά χρόνια και τώρα μαθαίνει πιάνο, ταμπουρά και τραγούδι. Ο Φίλιππος είναι επτά ετών, ηγαίνει Β' Δημοτικού. Είχε ξεκινήσει με βιολί, δεν του άρεσε και παίζει πιάνο. Δεν ξέρω πού θα πάει, πάντως σίγουρα τους μαγεύει το θέατρο. Κάθε Σαββατοκύριακο μου ζητούν να πάμε να δούμε μια παιδική παράσταση. Σινεμά δεν ηγαίνουμε πολύ, αλλά υπάρχει αυτό το εξαιρετικό βιντεοκλάμπ στην Ιπποκράτους από όπου παίρνω ταινίες και βλέπουμε όλοι μαζί, όχι μόνο παιδικές. Έχουμε εντυφίσει στον Τιμ Μπάρτον. Δεν το έκανα αυτό με τους γονείς μου, το κάνω με τα παιδιά μου. Και, βέβαια, πάντα μετά συζητάμε το έργο.

■ **Είσαι επαναστάτης από κούνια ή μάλλον από... κοιλιά, αφού ήσουν στην κοιλιά της μητέρας σου όταν, μαζί με τον πατέρα σου, ήταν στα γεγονότα του Πολυτεχνείου...**

Τότε που κατέβαιναν όλοι στις διαδηλώσεις του Πολυτεχνείου, ήταν και οι γονείς μου εκεί. Εγώ, επειδή ξεκίνησα από μικρός να δουλεύω με τον πατέρα μου στην οικοδομή και επειδή έβγαζα το μεροκάματό μου από τα 14 χρόνια, έχω ένσημα από τότε, ανεξαρτητοποιήθηκα γρήγορα και νομίζω ότι, αν μου έκανε ένα καλό αυτή η κατάσταση, είναι ότι έχω μάθει να δουλεύω, να μη φοβάμαι τη δουλειά και να είμαι ανεξάρτητος. Αυτό το μάθημα θα ήθελα να το δώσω στα παιδιά μου. Όχι να δουλεύουν από τα 14 τους, αλλά σίγουρα να μη φοβούνται τη δουλειά. Για τα παιδιά είναι πολύ σημαντικό να νιώθουν χρήσιμα και στην οικογένεια και στη ζωή τους.

■ **Αυτή την περίοδο κάνεις γυρίσματα και για τη νέα σειρά της ΕΡΤ, τον «Ορκο».**

Πρόκειται για μια καλή σειρά, με υπέροχους συνεργάτες, εξαιρετικούς τεχνικούς. Το πολύ σύγχρονο σενάριο υπογράφει η Τίνα Καμπίτση και μιλά για τους γιατρούς του δρόμου με αρκετή ίντριγκα και ανατροπές. Αυτό που μου αρέσει πολύ είναι ότι δεν έχουμε μόνο γυρίσματα στο στούντιο, αλλά και πολλά εξωτερικά γυρίσματα στο κέντρο της Αθήνας. Μου αρέσει να βρίσκομαι σε φυσικούς χώρους όταν κάνω κινηματογράφο ή σειρές. Υποδύομαι τον σύζυγο της Άννας-Μαρίας Παπαχαλαράμπους, η οποία πεθαίνει στο πρώτο επεισόδιο και τη βλέπουμε στην εξέλιξη ως φλας μπακ. Εκείνος είναι ένας πολύ καλός, επιτυχημένος γιατρός, που παρατά την Ιατρική και εξαφανίζεται για έναν χρόνο, ηγαίνει πάνω στα βουνά. Όταν επιστρέφει, ανακαλύπτει ότι πίσω από τον θάνατο της γυναίκας και της κόρης του υπάρχει μια ιστορία. Επιλέγει να

δουλέψει στον δρόμο για να λύσει το μυστήριο. Είναι αρκετά ωραίο και γαργαλιστικό το σενάριο.

■ **Κάνεις άλλα επαγγελματικά σχέδια;**

Ακόμα δεν έχω μιλήσει για κάποιο project που αφορά τον κινηματογράφο. Αυτό που ξέρω είναι ότι θα πάμε και το επόμενο καλοκαίρι περιοδεία σε όλη την Ελλάδα και την Απτική με τον «Προμηθέα Δεσμώτη». Παράλληλα, συζητάω για τη σειρά «Το Νησί» της Βικτόρια Χίσλοπ, σε σκηνοθεσία Ζωής Σγουρού.

■ **Όταν βρίσκεσαι ελεύθερο χρόνο, τι**

σου αρέσει να κάνεις;

Να περνάω χρόνο με τα παιδιά μου, να πίνω ένα ωραίο ουισκάκι, να μαγειρεύω, γιατί μου αρέσει να μαγειρεύω πάρα πολύ, πλένω και τα πιάτα -γιατί είμαι απαράδεκτος, δεν έχω πάρει ακόμα πλυντήριο πιάτων- αλλά όλες αυτές οι δουλειές του σπιτιού είναι σαν διαλογισμός για εμένα, ειδικά το μαγείρεμα. Μένω στο κέντρο και έχω κοντά την κρεαταγορά και τη λαχαναγορά και, όποτε

“ Εγώ, επειδή ξεκίνησα από μικρός να δουλεύω με τον πατέρα μου στην οικοδομή και επειδή έβγαζα το μεροκάματό μου από τα 14 χρόνια, ανεξαρτητοποιήθηκα γρήγορα. Αυτό το μάθημα θα ήθελα να το δώσω στα παιδιά μου ”

βγαίνω, ψωνίζω τα καλά ζαρζαβατικά μου, τα καλά κρέατά μου ή ψάρια και αυτοσχεδιάζω στην κουζίνα. Κάνω πολύ ωραίο τόπουλο με μέλι, που τρελαίνονται τα παιδιά μου να τρώνε, ωραίες μακαρονάδες και ωραίες σαλάτες.

«Η πατρότητα με έχει κάνει να βλέπω αληθινώς τη ζωή»

οποίο μου αρέσει και ένας λόγος που σκηνοθετώ είναι για να βάλω τον εαυτό μου σε αυτό το ρίσκο, είτε το κάνω καλά, είτε αρέσει σε κάποιους, είτε δεν αρέσει. Δεν μπορεί να αρέσει σε όλους, αλλά για εμένα η αξία του είναι το ότι κάνω αυτό το οποίο θέλω αυτή τη στιγμή.

■ **Ως μπαμπάς μιας κόρης και ενός γιου, πώς βιώνεις ένα έργο στο οποίο ο αδελφός, για να γλιτώσει ο ίδιος, επιλέγει να θυσιάσει την αδελφή του;**

Κάνουμε θέατρο για να θίγουμε τα κακώς κείμενα. Αυτή τη συγκεκριμένη παράσταση την αφιερώνω στην κόρη μου. Ακόμα και η επιλογή της αλλαγής του τέλους έχει γίνει γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο. Την αφιερώνω επίσης σε όλες τις γυναίκες, κάνοντας την επιλογή να σκοτωθούν και οι τρεις άνδρες του έργου και να αφήσω την παλιά γυναίκα να θρηνεί και να μένει με τους εφιάλτες της. Η κόρη μου είναι 12 ετών και, αν και η παράσταση είναι για 16 χρόνων και πάνω, θα δει το έργο, γιατί, πρώτον, δεν έχει χάσει καμία παράστασή μου και, δεύτερον, της έχω εμπιστοσύνη. Είναι ένα πολύ ώριμο πλάσμα για την ηλικία των 12. Μέσα από το φίλτρο των παιδιών μου κάνω πια αυτή τη δουλειά. Η πατρότητα, πέραν του ότι με έχει βοηθήσει να πατάω στα πόδια μου καλύτερα, να είμαι πιο γειωμένος, με έχει βοηθήσει να βλέπω αλλιώς τη ζωή. Έχω δύο παιδιά και μου δίνουν τη δύναμη να το κάνω πράξη.

■ **Πώς είσαι ως πατέρας;**

Τα τελευταία δύο χρόνια με τον κορωνοϊό ήμουν πολύ κοντά τους, με πολλές βόλτες, με πολλές κουβέντες, οπότε τα χόρτασα και με χόρτασαν κι εκείνα. Βέβαια, αυτό δεν χορταίνεται ποτέ. Με το που πλακώνομαι στη δουλειά, πάντα έχω τις ενοχές μου ότι μου λείπουν τα παιδιά, αλλά, όταν βρω τον χρόνο, θα είναι όσο πιο δημιουργικός γίνεται και όσο πιο ουσιαστικός. Νομίζω ότι αυτό το καταλαβαίνουν και τα παιδιά. Είμαστε πολύ της βόλτας με πο-

ΦΩΤΟ: PATROKLOS SKAFIDAS